

במאלכת המדינאים

כאשר נכנסו שיחות ארבע המעצמות בפריס למבוא סתום, חיפשו סגני שר החוץ עיסוק לעצמם. לבסוף גילו **אנדריי גרומיקין**, נציג רוסיה, שאינו נוטה לפשר רה, ודי"ר **פיליפ ג'וסף** איש ארה"ב, עניין משותף בולאות. מאותו רגע נראה, כשהם מתוודעים, שפופים על גבי אספי הבולים שלהם.

אבא אבן, שגרירה של ישראל בוושינגטון ונציגה באו"ם, חזר וניסה לקרב את הרחוקים: בסעודת ערב חגיגית, שערכה המשלחת הישראלית, נוכחו חמשים איש, נציגי 35 מדינות, ביניהם: **יעקב מדיק**, נציג ברית המועצות, ו**ז'ורז' אוסטין**, נציג ארה"ב. מהמרחב נוכחו שניים: **סלים סאראמר**, נציג תורכיה, ו**נכראלדה אנטונו**, נציג פרס.

אחר שעורר הפגנת זעם של הח"כים בפרלמנט הבריטי, בהצביעו על מינוי אמר ריקאי למפקד עליון על כחות הים של המערב, היה **וינסטון צ'רצ'יל** פעיל ראשי בשורת שערוריות גוססות. כהעלבת העם האטלקי, באם הפרלמנטים, בלונדון: לבסוף עלו פצעי מגולה על צווארו, הוא נצטווה, ע"י רופאו, לנוח, להישאר בביתו. ה"לייבור" נשם לרווחה.

כשהיא צופה אל תמונת אביה, הודיעה **אננה מרייה מוסקלוביץ**, בתו הצעירה של הדוכא, נאת הצורה וקצרת השיער: מעולם לא היתה משפחתנו מאוחדת ככיום זה". אחר המשיכה בסיורה במטותי הסקסי טיל, שאחיה **ויליאם** רכש בבואנוס איירס, בירת ארגנטינה, בה התיישב לפני ארבע שנים.

די"ר **וולטר איתן**, המרצה האוקסי פורדי מעשן המטורות, שהפך מנהל כללי של משרד החוץ הישראלי, יצא לסיוור היכרות בארץ עם **מונטי דיווין**, שגרירה החדש של ארה"ב לישראל, הרוצה להכיר את תחום שגרירותו.

קודמו של דיווין, הפרופסור **ג'יימס מקדונלד**, שגרירן הראשון של ארה"ב לישראל, העומד לפרסם את ספר זכרונותיו על שנתיים שירות בתל-אביב, זכה לכיבוד ישראלי שכיח. ראש עירייתה של נתניה, **עובד ברעמי**, חנן רחוב על שם השגריר, אוהב ישראל, בעיר ההילומים.

ברנרד ברון, היהודי האמריקאי שהפך מדינאי ראשון במעלה, יצא לציד אווירי, נקע את רגלו, כשנשבר התלי בדרתו מסוסו. הוא חזר בטיסה לג'ניוורק, לעמוד בבדיקה רפואית. לעתונאים חקרניים הודיע ברוגז: "לא, היא (הרגל) אינה שבורה, רק נפוצה".

כשקרא פרופסור **אריה טרסקובר**, מרצה לסוציולוגיה יהודית, באוניברסיטה העברית וראש החברה הישראלית למען או"ם, ביקורת קטלנית על עלון החברה, לא התאפק, למחרת יצא במכתב תגובה: "אין אני כלל וכלל מחבר הרעיון (של שלום אחות העמים)... נביאי ישראל הביעו את הרעיון ה"גאוי" הזה, ביוצאם מהנהגה עוד יותר נאיבית, כנראה, שהגשמתו אינה תלויה במספר הטנקים שברשותנו, אלא בדבר אלוהים הבוער בקרב נשמתה של האומה פנימה". אחר הוסיף פסוק סיום סלטי למבקר הקטל: "וכן יש רבים הוגרי לים ברעיון נאיבי זה גם היום. לא פחות ולא יותר".

מיגיר-גנרל **וויליאם רייזי** החליט לא להיות נאיבי יותר. אחר ניתוח כליות, כווייה במים חמים בבית החולים וכשלון מאמצי להשיקו שלום בין ישראל לרש"י, נותיה ניצל את ההזדמנות לחזור לארצה לצרכי ריפוי, לשב את טיפול קצר בבית חולים אמריקאי, לשירותו בצבא האמריקאי, הזקוק, עם התרחבותו, למפקדים מנוסים.

נשיאת הליגה האנטי-אלכוהולית בארצות הברית היתה מלאת כעס: היא גילתה בעיתונים את תמונתו של **הגנרל דוגלס מקארטור**, מפקד כוחות או"ם בקוריאה, כשהוא לוגם שמפניה מכוס מים, בשעת סיור בחזית. "בשעה כזאת", תורתתה הג' בירה ה"בשה" — "ראשו (של מקארטור) צריך להיות צלול ולא מורעל בכוהלי".

כאשר **צ'רלי צ'פלין** סיים את ההכנות לסרטו "זרקורי הבמה", סרטו הראשון אחר "מסיית חרדו" שהופיע ב-1947,

פרסם מודעה בעתון: "דרושה: נערה צעירה לתפקיד שחקנית ראשית ליד קומי קאי הנחשב גדול הקומיקאים בעולם... לפנות לצ'רלי צ'פלין, הוליבוד, בליתי תמונה". אלפי נערות שזכרו את השחקנית עלומות השם **כפולט גודארד**, אותן העלה צ'פלין לפרסום עולמי, פתחו בשטף מכתבי הצגה.

בבוסטון עצרו סטודנטים הרחודיים, שהופיעו בלוחית תזמורת חצוצרות, את **אליזבת טיילור**, שעמדה להמריא להרליבד. עכשיו, הודיעו לה, היא זוכה בפרס שני, נוסף לראשון, שעתונם "המתקין", העניק לה על "התמדתה האמיצה במקצוע, למרות חוסר כשרונה המוחלט". הפעם על "שיפור הרמה הרבה שגילתה אחר קבלת הפרס הקודם של "המתקין". כשהוגש לה פסל פליו במשקל 13 קילו הודתה "לכחור רים הנחמדים והצעירים". למחרת הבינה את חכמת ההתחכמות של אנשי "המתקין": הפסל נעלם ממשרד עתונת היריב של "המתקין" — "הארגמן". זה היה פסל נשיא "הארגמן", שמת במשרדו לפני 40 שנה.

כשזורה **לנגלי**, פסנתרנית חומת שיער ובהירת עין עלתה מהונגריה, עשתה זאת משתי סיבות: הצטרפות למשפחה בישראל, התחלת מיון המוסיקאים בהונגריה לפי רצפטים קומוניסטיים. בתגובה ארצה נקלטה עליידי **קרל ישראל**, קהל תלמידים ומוזיאון תל-אביב, בו היא מרפיעה לראשונה בישראל.

עם תחילת מלחמת הבחירות, החלו יריבים מגלים סודות מן החרד. הפעם גילו סודות מחרדו של די"ר **נחום זיר**, סגן יו"ר הכנסת, איש מפ"ם, כשנמנע להשיב על השאלה, באם חדרו חברי נשיאות הכנסת בבנין הכנסת הם פרטיים או משמשים משרדים ממשלתיים, נתגלה כי זה שנתים תליות בחרדו של די"ר ניר שתי תמונות: אחת של סטלין ואחת של לנין.

כשדי"ר **יוחנן ברר**, הח"כ החירותי עז הלשון, עקץ בשעת הדיון על הצעת התקציב: "כאשר חוסל משרד האספקה והקיצוב, שכלנו התנגדנו לו". הספיקו דב "הצנע" יוסף, שר התחבורה הנוכחי, שהיה שר הקיצוב והאספקה — לא

וורה דנגלי, פסנתרנית
לפי רצפטים קומוניסטיים

כולנו. אני — לא". אותה שעה פרצו גנבים לאחד משלושת מעונותיו של שר התחבורה (בירושלים, נתניה ואביחי), לחתולתו בנתיב, שעמדה ריקה.

כשסגן-אלוף **שאול רמתי**, קצין המטכ"ל לחודות שביתת הנשק וראש המ"ל שלחתי הישראלית לחודות שביתת הנשק הירדנית חזר מאחת הישיבות בשער מנח"ל ביום, מצא מכתב מאנגליה: **הקפיטן שאול רוזנברג**. נקרא להתיישב לחידותו בצבא הבריטי, לשירות פעיל בקוריאה. רמתי, שנולד בשם רוזנברג, הוא הניין אוקספורד וקפיטן בצבא הבריטי, איש מח"ל שהיה מפקד פלוגה במבצע "דני" (כיבוש רמלה, לוד) בו נפצע, לא יכול למלא אחרי הצו. תפקידיו בצה"ל, אחר מקרי בית גזברין ועמק החולה, מעכבים אותו כאן.

אתלטיקה קלה

הת.צ. זרק

כאשר אתלט או מאמן פוגש ברעהו, הר"י מיד מתנה הוא את מצבה הנמוך של האתלטיקה הקלה. ענף זה דורש התמודדות על המסלול ובשדה יותר מאשר כל מקצוע אחר. כדי להשיג תוצאות טובות, יש הכרח לרוץ קצת יותר מהר.

הכל בהתאם למשקל. בתחרויות האתלטיקה הקלה, שקיימו סניפי הפועל באינטריון התל-אביבי המיושן, הושגו שתי הפתעות: מספר רב של משתתפים ושי לוושה שיאים. התחרות האחרונה ליחידים היתה בוריקת-פטיש (שאינו פטיש לגמרי), כאשר התקרב הענק פנחס פולונסקי, (24) לעגול ונטל בידיו השריריות את הפטיש, וע שפמו המפחיד ברוח — סימן טוב! הסייבובים נעשו והפטיש התעופף ברוח. בדרך כלל מסמנים בישראל לפי קווי סיד במגרש והמרחקים עד 40. אולם כאשר עבר הפטיש את תחום ה-40 (בפעם הראשונה בארץ) מטר, סברו כולם שנפלה טעות. המרחק נמדד שוב והכל האמינו: פנחס פולונסקי, המ"צ, קבע שיא פנטסטי והרחיק את כור הברזל למרחק של 41.80 מטר! השיא הארצי הקודם הגיע עד 37.14 מ' ושיא הפועל שהיה שייך לאותו ספורטאי, — 36.11 מ' ע"י כך נטלו בני משפחת פולונסקי שני שיאים: עטרה בכדור ברזל ופנחס בפטיש.

מוזכיר-החוץ מתקן. אך בזאת לא נסתיימה פרשת השיאים. מוזכיר-החוץ המ" חייך של קבוצת הראל שבפרוודור ירושלים אימץ את שריריו וקפץ במשולש (שלושה תורים) — 13.18 מטר.

חלקן של הנערות לא נגרע והפתח תקואית הצעירה והחמודה, דליה קליינמן (15), הציבה שיא ארצי חדש בריצת 100 מטר. דליה מהרה עד כדי כך, שבאה לחות המטרה ראשונה, והסוסופר לא הגיע ל-13 שניות (12.9 ש"). באותו מרחק זנק חבר בית-עובד — דוד טבק — הפראי בריצתו, והשיג זמן שכבר שכחנו אותו בארץ — 10.9 ש".

הכל למען יוגוסלביה ובגליה. למרות החום, הצליחו האתלטים להצדיק חלום ישן: נסיעה ליוגוסלביה. כזכור, בקרו הספורטאים היוגוסלבים בארץ והוביחה להם נסיעת-גומלין. הפועל העריך את חשיבות היצוג, והתחרויות משמשות לקביעת הטובים ביותר. מטרה קצת יותר רחוקה היא נסיעת האתלטים, בצירוף עם נבחרות ברוב מקצועות הספורט, לאולימפיאדת הפועלים שתערך בליאבי שבבגליה.

פניס-שולחן

הנס הציל את האנגלים

למרות שאלוף העולם הקודם בטניס שולחן הפקיר את תוארו, מתוך הכרה, נשמר כתר דאליפות העולמית בידי רקטה אנגלית. היהודי ריצארד ברגמן, הנתון בהסגר, לא נטל חבל באלופות, מתוך איסור וכך הרויח האלוף משנת 1949 — ג'יהן ליץ. בתחרויות לקבוצות זכתה בגביע "סוויטלינג" צ'כיה, שנברה על הונגריה — 4: 5.

דרימטיות ואפתעות. כידוע, משתתפים בטניס-שולחן עד 21 נקודות ולכל הדעות, עמד האלוף להפסיד. בתחרות הגמר בין האנגלי ליץ והצ'כי אנדריאדס גבר הצ'כי במערכה הראשונה (21: 16), אך הפסיד במערכות הבאות (ת: 21: 18, 21: 12). באותה מידה שהנס הציל את האנגלים מתבוסה, הצליחו הצ'כים לשמור על תוארם כאלופי העולם לקבוצות. לאחר שבגמר התייצבו נבחרות הונגריה וצ'כיה, הצליחו ההונגרים לזכות ביתרון של 4: 1) אולם חאניה הקטין 2: 4 ואנדריאדס זכה בשלושה משחקים רצופים. גביע "סוויטלינג" לקבוצות חזר לצ'כיה הודות לנצחון — 4: 5.

נדודגל

נוסעים ואחכים

לאחר שמשחקי הליגה על שני גביעים החלו פשוט לשעמם, חזרה ההתעניינות לזירה העולמית. בישראל צועדת "מכבי" תל-אביב מחיל אל חיל, כשלהרשותה 8 נקודות מתוך 4 משחקים — במסגרת

משחקי גביע "יד לעשרה". בליגה של הפועל על גביע 30 שנות ההסתדרות נופות הפתעות וקבוצות יורדות ועולות בסבלה. בני תחרותה צועדים בראש, באספם 5 נקודות מתוך 4 משחקים. אולם עיני השחקנים נשואות —

לאמריקה — ותורכיה. אמריקה הרחוקה הרחיקה את עצמה מפני שחקני הפועל, מחודש מאי לחודש ספטמבר. אולם

פנחס ועטרה פולונסקי, אתלטים
לפי קווי סיד

תורכיה הקרובה התגלה, על כל השפע שבה, לכדורגלני מכבי, כבר בחודש הקרוב. כדי לממש את רצון המארגנים לקבוצה חזקה, ובכריב התורכי אין כלל לזלזל, יוציאים השחקנים למחנה אימונים, כדי להתרגל ולאכול צנע-מוגדל.

המלווה הפריע. לא בשמחה קבלו כדורגלני הפועל את הבשורה, שהם יתמיזו באימונים וימשיכו במשחקים על אדמת ישראל ולא בניוירוק. כאשר החלו כבר כולם לעשות את חשבון המתנות שיביאו, ופגישת הנערות הותיקות מאז מסע הפועל האחרון — באה הידיעה שראש הממשלה חשוב יותר. השנוררות בארצות-הברית מחייבת את נוכחותו של דוד בן-גוריון והיכנות לקראת המלוח הן גדלות. קשה לאמוד בדיוק מה עושה תעמולה גדולה יותר?

קוריאנים אינם רצויים

באפריל של שנת 1950 ארעה הפתעה על מסלולי הריצה של בוסטון: המירון המסורתי למרחק 42 ק"מ (המרתון) נערך בהשתתפות 131 רצים מקוריאה שתפסו מקומות נכבדים למדי: ראשון, שני ושלישי בשבוע החולף, בעת שהכל מתכווננים ברחבי ארצות-הברית למרתון השנתי בבוסטון, הודיעו המארגנים, בצורה חגיגית, כי הם מיעצים לרצים הקוריאים להשאר ביבית.

ידיעה קטנה, שהיתה צריכה לעורר הת-שינויות במירוץ של השנה, גרמה שעורריקה הודעה קצרה ספרה, כי שלושת האלופים מהשנה שעברה: קיי יונג האם, קיל יון סונג ויום צ'יל צ'יו, קבלו תופשה זמנית מהצבא והם מתאמנים במרץ רב ליד פורט זאן. העתון הבוסטוני "אמריקה" יצא במ"צמר רועש תחת הכותרת: "מי מתאמן כשביל מה? העתון לא הסתפק בזה, והר-סיף סדרת תמונות המראה חיילים אמריקאים צועדים בשלג (תמונות כאלה נמצאות בשפע ליד מנגנון התעמולה של או"ם) ו-תחת התמונה היה כתוב לאמר: "חיילי בוסטון מתאמנים לקראת קוריאה".

הענין החל מעורר את דעת הצבור האמריקאי. ולטר בראון, נשיא התאחדות ה-אתלטיקה הקלה בבוסטון, הביע את דעתו באותה צורה: "בזמן בו חיילים אמריקאים נלחמים ומתים בקוריאה, על כל קוריאלי לה"ן על ארצו ולא להתאמן לקראת מירוץ מרתון". עד שלא תסתים המלחמה בקוריאה, לא תתקבל הרשמה של בן-קוריאה ל-מירוץ. שיפתח ב-19 לחודש אפריל בבוסטון.